

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201199
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619201199.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: Q. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom v U., N. č. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Ondrejom Szilágyim, advokát so sídlom v Lučenci, Haličská cesta č. 3200, proti žalovanému: D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom v U., R. cesta č. XXX/X, zastúpenému Mgr. Jozefom Mochnackým, advokátom so sídlom v Lučenci. T. G. Masaryka č. 14/A, o zaplatenie 8.371,- €, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 17C/5/2019-73 zo dňa 19.11.2019, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) **p o t v r d z u j e.**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok) **m e n í t a k**, že žalobca je **p o v i n ť** nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalovaného pred súdom prvej inštancie.

Žalobca je **p o v i n ť** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalovaného.

o d ō v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a žalovanému priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením (druhý výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 8.371,- € z titulu doplatenia vyššej hodnoty nehnuteľnosti (bytu) oproti hodnote, z akej vychádzal súd v dedičskom konaní. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého pod sp. zn. 14D/551/2017 prebiehalo na Okresnom súde Lučenec dedičské konanie po poručiteľke B. U., ktoré skončilo vydaním uznesenia o dedičstve č.k. 14D/551/2017-30 zo dňa 22.09.2017, ktorým bolo dedičstvo v celosti potvrdené žalovanému (synovcovi poručiteľky) ako závetnému dedičovi; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.09.2017; predmetom dedenia bol okrem iného aj byt č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX na pozemku parc. č. XXXX/X v k.ú. T. v hodnote 15.000,- €; notárskou zápisnicou zn. NCRIs 19/2014 (N 2/2014, NCRza 5/2014) zo dňa 02.01.2014 zriadila poručiteľka závet, ktorým všetok majetok ku dňu smrti odkázala žalovanému (synovcovi) v celosti s tým, že žalobca (vnuk) ako jej ďalší dedič

(neopomenuteľný dedič) už za jej života dostal dar v hodnote jeho dedičského podielu; žalobca sa dňa 21.09.2017 zúčastnil dedičského pojednávania, na ktorom vyhlásil, že súhlasí s predmetným závetom poručiťky zo dňa 02.01.2014; vo vyhlásení zo dňa 23.05.2014 poručiťka uviedla, že z hodnoty bytu č. XX v T. má žalovaný nárok na vyplatenie sumy 6.639,- €; podľa stanoviska spoločnosti M. s.r.o. zo dňa 17.09.2018 hodnota nehnuteľností vedených na LV č. XXXX pre k.ú. T. (zapísaný aj byt č. XX) sa môže pohybovať v rozpätí od 35.000,- € až 37.000,- € a cena rekonštruovaného bytu v rozpätí od 47.000,- € do 55.000,- €.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie nie je žaloba žalobcu dôvodná v podstate s odôvodnením, že žalobca ako neopomenuteľný zákonný dedič nenamietol v dedičskom konaní relatívnu neplatnosť závetu zo dňa 02.01.2014, preto celé dedičstvo bolo potvrdené žalobcovi ako závetnému dedičovi, keď na vyhlásenie poručiťky zo dňa 23.05.2014 nie je možné prihliadať, pretože nejde o závet ani príkaz poručiťky; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 40a, § 460, § 461 ods. 1 a 2, § 478, § 479 a § 484 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 20.12.2019 (č.l. 82-83 spisu). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Vyjadril názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku opätovne poukazuje na neplatnosť právneho úkonu; svojou žalobou sa však nedomáha neplatnosti právneho úkonu (závetu); dňa 21.09.2017 vyjadril súhlas so závetom a s tým, že žalovaný je závetným dedičom, preto nenamietal (a nenamietal), že dedičstvo (byt č. XX) patrí žalovanému; žalovaný ako závetný dedič bol však oproti nemu ako zákonnému dedičovi nedôvodne zvýhodnený; závet bol spísaný dňa 02.01.2014, poručiťka mala vedomosť o tom, že je neopomenuteľným dedičom, preto dňa 23.05.2014 spísala vyhlásenie, v ktorom byt č. XX ohodnotila na sumu 13.278,- €, z ktorej mu pripadol nárok na sumu 6.639,- €; dedičstvo po poručiťke bolo prejednané dňa 22.09.2017, t.j. po viac ako troch rokoch od spísania závetu a vyhlásenia; hodnota predmetného bytu stúpila a v dôsledku nárastu cien nehnuteľností je značne rozdielna v porovnaní s jeho hodnotou v roku 2014; vyjadril názor, že žalovaný sa týmto spôsobom obohatil a preto od neho požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia; od žalovaného požaduje úhradu podielu z nehnuteľnosti, ktorý bol v čase smrti poručiťky vyšší ako v čase spísania vyhlásenia zo dňa 23.05.2014 vzhľadom na zvýšenie cien nehnuteľností; podľa stanoviska spoločnosti M., s.r.o. sa môže cena nehnuteľnosti pohybovať v rozmedzí od 35.000,- € do 37.000,- € s tým, že vychádza z hodnoty 35.000,- €; v zmysle § 479 Občianskeho zákonníka sa plnoletým potomkom musí dostať aspoň toľko, koľko robí jedna polovica ich dedičského podielu zo zákona, čo v tomto prípade predstavuje sumu 17.500,- €; z tejto sumy mu bolo zo strany žalovaného vyplatených 6.639,- € a zo strany poručiťky suma 2.490,- €, ktorú od nej dostal počas jej života ako dar; na základe uvedeného požaduje od žalovaného vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 8.371,- € (17.500,- € mínus 6.639,- € mínus 2.490,- €); vyjadril názor, že žalovaný ako závetný dedič získal na jeho úkor ako zákonného dediča majetkový prospech, t.j. získal majetok v minimálnej hodnote 35.000,- €; zámer poručiťky v záвете ako aj vo vyhlásení spočíval v tom, aby ako neopomenuteľný dedič mal nárok na polovicu z dedičstva; žalovaný sa teda na jeho úkor bezdôvodne obohatil a je povinný uhradiť výšku podielu z nehnuteľnosti, aká bola v čase smrti poručiťky a nie, aká bola v čase spísania závetu a vyhlásenia; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 28.01.2020 (č.l. 98-100 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalobcu po rekapitulácii skutkových zistení argumentoval, že žalobca bol síce neopomenuteľným dedičom po poručiťke, relatívnu neplatnosť závetu však v dedičskom konaní nenamietol; zdôraznil, že v takom prípade sa závet považuje za platný; keďže nárok neopomenuteľného dediča je súčasťou jeho dedičského práva, musí sa uplatniť už v rámci konania o dedičstve, pretože

nejde o jeho pohľadávku voči dedičom zo závetu; ďalej uviedol, že z obsahu závetu (bod 2) vyplývajú dôvody, ktoré viedli poručiťku k zanechaniu nehnuteľnosti žalovanému; súčasne poručiťka v závete uviedla, že „v prípade, že by môj neopomenuteľný dedič - vnuk (žalobca) svoj neopomenuteľný podiel z nehnuteľnosti požadoval, žiadam do jeho podielu započítať môj dar“; z uvedeného závetu jednoznačne vyplýva, že poručiťka nemala v úmysle, aby žalobca ako neopomenuteľný dedič dostal polovicu z hodnoty nehnuteľnosti; pokiaľ ide o vyhlásenie poručiťky zo dňa 23.05.2014, z tohto vyplýva, že poručiťka mala v úmysle previesť nehnuteľnosť na žalovaného, pričom žalovaný mal podľa jej vôle vyplatiť žalobcovi sumu 6.639,- €, ktorú aj žalobcovi vyplatil; z uvedeného však nemožno vyvodiť tvrdený zámer poručiťky, aby žalobca ako neopomenuteľný dedič dostal polovicu z predmetnej nehnuteľnosti; samotné vyhlásenie poručiťky zo dňa 23.05.2014 nebolo pre žalovaného záväzné, pretože nebolo pripojené k závetu ako príkaz podľa § 478 Občianskeho zákonníka, napriek tomu želanie poručiťky rešpektoval a v súlade s jej vôľou sumu 6.639,- € žalobcovi vyplatil; napadnutý rozsudok preto považoval za vecne správny a navrhol jeho potvrdenie.

2.3 Žalobca v replike zo dňa 09.03.2020 (č.l. 111 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že poručiťka spísala závet dňa 02.01.2014; je pravda, že v ňom vyhlásila, že ju vnuk veľmi sklamal, preto svoj majetok zanechala žalovanému; avšak dňa 23.05.2014, t.j. viac ako štyri mesiace od spísania závetu poručiťka písomne vyhlásila, že vnuk má nárok na sumu 6.639,- €; z uvedeného vyplýva, že poručiťka nemala v záujme ukrátiť svojho vnuka ako neopomenuteľného dediča o majetok, ktorý mu v zmysle zákona patrí; v čase spísania vyhlásenia odhadla poručiťka hodnotu podielu žalobcu na sumu 6.639,- €, t.j. polovicu jeho dedičského podielu zo zákona; v čase spísania vyhlásenia dňa 23.05.2014 bola hodnota predmetného bytu nižšia ako v čase prejednávania dedičstva dňa 22.09.2017; hodnota bytu však v uvedenom období stúpila na sumu 35.000,- € až 37.000,- €, z čoho mu prislúcha polovica, t.j. minimálne suma 17.500,- €; zámerom poručiťky v závete a vyhlásení bolo, aby ako neopomenuteľný dedič získal polovicu z dedičstva; nakoľko žalobca počas života poručiťky dostal od nej dar a žalovaný mu vyplatil sumu 6.639,- €, bezdôvodné obohatenie žalovaného na jeho úkor predstavuje 8.371,- €, t.j. suma, o ktorú bol žalovaný ako závetný dedič oproti nemu ako zákonnému dedičovi nedôvodne zvýhodnený; zdôraznil, že on, žalovaný ako aj poručiťka mali v úmysle byť obsahom vyhlásenia zo dňa 23.05.2014 viazaní, preto z tohto dôvodu došlo aj k čiastočnému plneniu zo strany žalovaného; na základe uvedeného trval na zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.4 Repliku žalobcu doručil odvolací súd prostredníctvom elektronickej pošty právnenému zástupcovi žalovaného do vlastných rúk dňa 15.06.2020 (č.l. 125 spisu) na vedomie.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje

so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.2 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu; žalobca dostatočne nezohľadňuje skutočnosť, že sa v dedičskom konaní po poručiteľke nedovolal relatívnej neplatnosti závetu; bez dovolania sa relatívnej neplatnosti závetu poručiteľky je preto nutné považovať predmetný závet za platný a majetok poručiteľky (dedičstvo) nadobudol žalovaný v súlade s právom ako závetný dedič v celosti (bez povinnosti akejkoľvek výplaty žalobcu z dedičstva); nárok neopomenuteľného dediča podľa § 479 Občianskeho zákonníka je súčasťou jeho dedičského práva (t.j. nejde o nárok na peňažné plnenie proti ostatným dedičom), preto ho možno uplatniť výlučne v dedičskom konaní (ak bol neopomenuteľný dedič účastníkom konania o dedičstve a relatívnej neplatnosti závetu sa riadne nedovolal, mimo dedičského konania nie je možné tento nárok uplatniť); v prípade, že sa neopomenuteľný dedič relatívnej neplatnosti závetu v dedičskom konaní riadne nedovolá, dedičstvo nadobudne v celosti závetný dedič v súlade so zákonom (v súlade s právom), preto neprichádza do úvahy bezdôvodné obohatenie závetného dediča na úkor neopomenuteľného dediča (nejde o žiadnu zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka alebo § 454 Občianskeho zákonníka); prípadná zmena hodnoty majetku poručiteľa (dedičstva) v čase medzi spísaním závetu a smrťou poručiteľa preto nemôže mať žiadny vplyv na postavenie zákonného (neopomenuteľného) dediča, ktorý sa v dedičskom konaní po poručiteľovi nedovolal relatívnej neplatnosti závetu; skutočnosť, že žalovaný žalobcovi dobrovoľne zaplatil sumu 6.639,- € je z hľadiska prejednávanej spory bez právneho významu; podľa odvolacieho súdu z dokazovania ani nesporných skutkových tvrdení strán nevyplýval žiadny právny dôvod na plnenie žalovanej sumy žalobcovi zo strany žalovaného; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že v prejednávanej spore dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalobcovi nepodarilo spochybníť (body 4.4.1 a 4.4.2 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) ako vecne správne potvrdil.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal aj závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (druhý výrok) a dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zmeny podľa § 388 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie; súd prvej

inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie plne úspešnému žalovanému v plnom rozsahu; nakoľko však vo výroku o trovách konania súd prvej inštancie nevyjadril povinnosť plnenia zostal výrok o trovách konania v tejto podobe nevykonateľný; preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok z formálnych dôvodov zmeniť a uložiť žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady (pozri aj bod 9 odôvodnenia). O samotnej výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal mu odvolací súd proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).